

ת"ד 10213/03/20 - מדינת ישראל נגד דן ספרו

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

ת"ד 10213-03-20 מדינת ישראל נ' ספרו

בפני בעניין:	כבוד השופט אלעד שור המאשימה	מדינת ישראל
נגד		
הנאשמים		דן ספרו

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירה של אי מתן אפשרות להולך רגל להשלים מעבר חציה בבטחה - עבירה לפי תקנה 67 (א) לתקנות התעבורה תשכ"א-1961, נהיגה בקלות ראש - עבירה לפי סעי' 62 (2) יחד עם סעיף 38 (2) לפקודת התעבורה תשכ"א-1961 וגרימה חבלה של ממש לפי סעיף 38 (3) לפקודת התעבורה תשכ"א-1961.

2. כמפורט בכתב האישום, ביום 21/1/20, נהג הנאשם את רכב אמבולנס בעיר בני ברק ברחוב אהרונוביץ' מכיוון דרום לצפון ובצומת עם רחוב השלושה לא הבחין מבעוד מועד בהולכת קטינה אשר חצתה את מעבר החציה מימין לשמאל מכיוון נסיעת הנאשם, הנאשם פגע בהולכת הרגל והפיל אותה. כתוצאה מהתאונה נחבלה הולכת הרגל בחבלות של ממש, להולכת הרגל נגרם שבר טיביה רוחבי ונזקקה לטיפול רפואי (להלן "התאונה").

3. כאמור הנאשם הודה והצדדים טענו לעונש.

התביעה

4. התביעה העידה לעונש את אביה של הקטינה אשר סיפר על מצבה הרפואי של בתו כמו גם תיאר באוזני בית המשפט כי הנאשם נוהג ברשלנות עד היום.

5. התובעת המלומדת טענה לעונש תוך שחזרה על נסיבות התאונה, עתרה לקביעת מתחם ענישה של פסילת רישיון נהיגה בפועל אשר תחילתו בשלושה חודשים כקבוע בחוק ועד לפסילת רישיון נהיגה של שנים תוך הצגת פסיקה התומכת בעמדתה, טענה כי מדובר בחבלות ברף הבינוני ועתרה להטלת פסילת רישיון נהיגה שלא תפחת משמונה חודשים בנוסף לפסילה מותנית, קנס ופיצוי לנפגעת.

ההגנה

6. מטעם ההגנה העיד הנאשם, הביע את צערו, סיפר כי הגיש עזרה ראשונה במקום, סיפר כי נוהג לעזור לאחרים וכי נוהג באופן זהיר בדרך כלל.

7. בתמצית, הסניגור עתר כי בית המשפט "יסתפק בפסילה מופחתת" לאור נסיבות האירוע, לדבריו הנאשם היה בדרכו לאירוע רב נפגעים תוך הפעלת סירנה ואורות מהבהבים, ציין כי במצב דברים זה מצופה מהולכי רגל כי יאפשרו לרכב ההצלה לעבור, הדגיש כי עברו התעבורתי של הנאשם נקי מרוב הציג תעודות הוקרה בקשר לפעילויות בהן לוקח הנאשם חלק, ציין כי מדובר באב ל 6 ילדים קטינים כאשר הגדול בן 13.

דין והכרעה

8. עפ"י מצוות המחוקק כאמור בתיקון 113 לחוק העונשין על ביהמ"ש לקבוע את מתחם הענישה הראוי לעבירה ובהתאם לסעיף 40 (ג) (א) ביהמ"ש יקבע את העונש ההולם בהתחשב בסעיפי המשנה שקבועים בסעיף 40 (ט) כאמור מדובר בתאונת דרכים אשר תוצאותיה חבלה של ממש בדמות שבר טיביה רוחבי, בהתחשב בפסיקה לדוגמא עפ"ת 34990-06-15 קבע כב' שופט ביהמ"ש המחוזי רענן בן יוסף כי המתחם במקרה דומה נע בין 3 חודשי פסילה ל- 12 חודשי פסילה כמו כן בת.ד. 1416-09-15 נקבע מתחם של בין חודשיים פסילה ל- 6 חודשי פסילה, אני קובע כי בנסיבות העניין המתחם ההולם במקרה זה נע בין 3 חודשי פסילה לבין 10 חודשי פסילה לכך מצטרפים עונשים של פסילה בפועל ופסילה על תנאי. כאמור בסעיף 40 י"א לחוק העונשין על ביהמ"ש לגזור את עונשו של הנאשם תוך שהביא בחשבון את הערכים הקבועים בסעיף.

9. נסיבות התאונה כאמור, מלמדות כי רשלנותו של הנאשם מתבטאת בעיקר באי הבחנה בנפגעת מבעוד מועד, לטובתו של הנאשם יש לזקוף כי נהג בהיותו נהג אמבולנס בדרך לאירוע לצורך הצלת חיים וכי בזמן נסיעתו פעלו אמצעי ההתראה, קרי סירנה ואורות.

10. אביה של הקטינה טען כנגד הנאשם כי מדובר בנהג רשולן שממשיך לנהוג ברשלנות וכן טען לעניין פציעתה של בתו. ברם, בפני בית המשפט הוצג עברו התעבורתי של הנאשם שהנו נקי מרוב מזה 13 שנים ולמעשה מדובר בכישלון ראשון של הנאשם בנהיגה, לבית המשפט אין אלא לסמוך על הראיות המוצגות בפניו ואליהן בלבד עליו להתייחס, כך גם לעניין פציעתה של הקטינה המעורבת, בפני בית המשפט קיימות העובדות המפורטות בכתב האישום בהן הודה הנאשם ולא הוצגו ראיות אחרות.

11. האירוע התרחש אגב נסיעה מבצעית של הנאשם בהיותו נהג אמבולנס בדרכו לאירוע, תקנה 93 (א) (2) לתקנות התעבורה, קובעת:

"היה רכב הבטחון מתקרב, ינהגו עוברי הדרך שבה הוא עובר או

עומד לעבור לפי הוראות אלה:

(2) הולכי רגל הנמצאים בכביש - יפנו אותו מיד עד שיעבור רכב הבטחון."

12. קרי זכות הקדימה המוחלטת הקיימת להולך רגל החוצה במעבר חציה מצטמצם אל מול רכב ביטחון שבדרכו לאירוע, אמנם אין בכך כדי לבטל את חובת הזהירות המוטלת על הנוהג ברכב הביטחון אך כן מדובר בפרט בעל חשיבות מסוימת לעניין העונש.

13. בית המשפט סבור כי בנסיבות האירוע ביחד עם עברו הנקי של הנאשם ובהתחשב בנסיבותיו האישיות ובמסמכים אודות תרומתו לחברה אשר צורפו לבית המשפט, יש כדי למקם את הנאשם ברף התחתון של המתחם.

14. לאור כל האמור לעיל, מצאתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. אני דן את הנאשם לפסילה בפועל למשך שלושה חודשים הפסילה תחל עד לא יאחר מיום 1/6/22.

ב. אני דן את הנאשם לפסילה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

ג. הנאשם יפקיד סך של 2500 ₪ כפיצוי סמלי לנפגעת הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט עד לא יאחר מיום 1/9/22.

מאחר והנפגעת קטינה המאשימה תצרך לתיק בית המשפט את פרטי אביה והחשבון אליו יועבר הפיצוי וזאת תוך 20 ימים.

בית המשפט מצא ליתן בכורה לרכיב הפיצוי חלף קנס כספי.

548313 הודעה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ז אדר א' תשפ"ב, 28 פברואר 2022, בהעדר הצדדים.